

TŁUMACZENIE

UMOWA

między Unią Europejską a Nową Zelandią ustanawiająca ogólne zasady udziału Nowej Zelandii w prowadzonych przez Unię Europejską operacjach zarządzania kryzysowego

UNIA EUROPEJSKA (UE),

z jednej strony, oraz

NOWA ZELANDIA,

z drugiej strony,

zwane dalej „Stronami”,

MAJĄC NA UWADZE, CO NASTĘPUJE:

- (1) Unia Europejska może zdecydować o podjęciu działań w dziedzinie zarządzania kryzysowego.
- (2) Unia Europejska zdecyduje, czy państwa trzecie zostaną zaproszone do udziału w prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego. Nowa Zelandia może przyjąć zaproszenie Unii Europejskiej i zaoferować swój wkład. W takim przypadku Unia Europejska zdecyduje, czy przyjąć wkład proponowany przez Nową Zelandię.
- (3) Warunki dotyczące udziału Nowej Zelandii w prowadzonych przez UE operacjach zarządzania kryzysowego powinny być ustalone w umowie ustanawiającej ogólne zasady takiego ewentualnego przyszłego udziału, a nie określone indywidualnie dla każdej poszczególnej operacji.
- (4) Tego rodzaju umowa nie powinna naruszać autonomii podejmowania decyzji przez Unię Europejską ani przesądzać o indywidualnym charakterze decyzji Nowej Zelandii dotyczących udziału w prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego.
- (5) Umowa taka powinna dotyczyć jedynie przyszłych operacji zarządzania kryzysowego prowadzonych przez UE oraz pozostawać bez uszczerbku dla obowiązujących umów dotyczących udziału Nowej Zelandii w rozpoczętej już operacji zarządzania kryzysowego prowadzonej przez UE,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

SEKCJA I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Decyzje dotyczące udziału

1. Po podjęciu przez Unię Europejską decyzji o zaproszeniu Nowej Zelandii do udziału w prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego oraz po podjęciu przez Nową Zelandię decyzji o udziale, Nowa Zelandia przekazuje Unii Europejskiej informacje o proponowanym wkładzie.
2. Unia Europejska przekazuje Nowej Zelandii w możliwie najwcześniejszym terminie początkowe dane szacunkowe dotyczące prawdopodobnej wysokości jej udziału we wspólnych kosztach operacji, aby pomóc Nowej Zelandii w sformułowaniu jej oferty.
3. Dokonywana przez Unię Europejską ocena wkładu Nowej Zelandii jest prowadzona w konsultacji z Nową Zelandią.
4. Unia Europejska w liście informuje Nową Zelandię o wyniku odpowiednio wcześniej, by zagwarantować udział Nowej Zelandii zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy.

Artykuł 2

Zasady ogólne

1. Nowa Zelandia przyłącza się do decyzji Rady, na mocy której Rada Unii Europejskiej postanawia, że UE będzie prowa-

dziła operację zarządzania kryzysowego, oraz do wszelkich innych decyzji, na mocy których Rada Unii Europejskiej postanawia rozszerzyć prowadzoną przez UE operację zarządzania kryzysowego, zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy i wszelkimi wymaganymi uzgodnieniami wykonawczymi.

2. Wkład Nowej Zelandii wnoszony do prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego nie narusza autonomii podejmowania decyzji przez Unię Europejską.

3. Ust. 1 nie wpływa na prawo Nowej Zelandii do wycofania się z udziału z w prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego, jeśli nie zgadza się z decyzją, o której mowa w tym ustępie.

Artykuł 3

Status personelu i sił

1. Status personelu oddelegowanego przez Nową Zelandię do udziału w prowadzonej przez UE cywilnej operacji zarządzania kryzysowego lub sił wysłanych przez Nową Zelandię do udziału w prowadzonej przez UE wojskowej operacji zarządzania kryzysowego jest regulowany umową w sprawie statusu sił/misji, jeżeli taka umowa została zawarta między Unią Europejską i państwem/państwami, w którym/których operacja jest prowadzona.

2. Status personelu przydzielonego do dowództwa lub grup dowodzenia usytuowanych poza państwem/państwami, w którym/których prowadzona jest przez UE operacja zarządzania kryzysowego, podlega uzgodnieniom między dowództwem i odpowiednimi grupami dowodzenia a Nową Zelandią.

3. Bez uszczerbku dla umowy w sprawie statusu sił/misji, o której mowa w ust. 1, i zgodnie z wszelkimi obowiązującymi umowami dwustronnymi lub wielostronnymi, w przypadkach gdy siły Nowej Zelandii działają na pokładzie statku lub samolotu należących do państw członkowskich, dane państwo członkowskie sprawuje jurysdykcję zgodnie ze swoim wewnętrznymi przepisami ustawowymi i procedurami.

4. Nowa Zelandia ma obowiązek ustosunkować się do wszelkich roszczeń związanych z udziałem w prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego, dotyczących członka jej personelu lub podnoszonych przez członka jej personelu. Nowa Zelandia jest odpowiedzialna za wszczęcie postępowania, w szczególności sądowego lub dyscyplinarnego, przeciwko członkom jej personelu zgodnie ze swoimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi.

5. Strony uzgadniają zrzeczenie się wobec siebie wszelkich roszczeń (nie wynikających z umowy) z tytułu uszkodzenia, utraty lub zniszczenia składników majątku będących własnością jednej ze Stron lub przez nią obsługiwanych lub z tytułu uszkodzeń ciała lub śmierci członków personelu Strony wynikających z wykonywania przez nich obowiązków służbowych w związku z działaniami na mocy niniejszej umowy, z wyjątkiem przypadków rażącego zaniedbania lub umyślnego naruszenia przepisów.

6. Nowa Zelandia zobowiązuje się do złożenia oświadczenia odnośnie do zrzeczenia się roszczeń wobec wszelkich państw uczestniczących w prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego, w której Nowa Zelandia uczestniczy, oraz do uczynienia tego przy podpisywaniu niniejszej umowy.

7. Unia Europejska zobowiązuje się dolożyć wszelkich starań, by państwa członkowskie Unii Europejskiej złożyły oświadczenie dotyczące zrzeczenia się roszczeń w przypadku ewentualnego przyszłego udziału Nowej Zelandii w prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego oraz by uczyniły to przy podpisywaniu niniejszej umowy.

Artykuł 4

Informacje niejawne

1. Nowa Zelandia podejmuje wszelkie odpowiednie środki, by zagwarantować, że informacje niejawne UE będą chronione zgodnie z przepisami Rady Unii Europejskiej dotyczącymi bezpieczeństwa zawartymi w decyzji Rady 2011/292/UE z dnia 31 marca 2011 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE ⁽¹⁾ oraz zgodnie z dalszymi wytycznymi wydawanymi przez właściwe organy, w tym wytycznymi dowódcy operacji UE dotyczącymi prowadzonej przez UE wojskowej operacji zarządzania kryzysowego lub wytycznymi szefa misji UE dotyczącymi prowadzonej przez UE cywilnej operacji zarządzania kryzysowego.

2. Jeśli UE otrzyma informacje niejawne od Nowej Zelandii, informacje te są chronione w sposób odpowiadający ich klau-

zuli tajności i równorzędny z normami określonymi w przepisach dotyczących informacji niejawnych UE.

3. W przypadku gdy UE i Nowa Zelandia zawarły porozumienie w sprawie procedur bezpieczeństwa dotyczących wymiany informacji niejawnych, postanowienia takiego porozumienia obowiązują w związku z prowadzoną przez UE operacją zarządzania kryzysowego.

SEKCJA II

POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE UDZIAŁU W CYWILNYCH OPERACJACH ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO

Artykuł 5

Personel oddelegowany do prowadzonej przez UE cywilnej operacji zarządzania kryzysowego

1. Nowa Zelandia dokłada wszelkich starań, by jej personel oddelegowany do prowadzonej przez UE cywilnej operacji zarządzania kryzysowego wykonywał swoją misję zgodnie z:

- decyzją Rady i późniejszymi zmianami, o których mowa w art. 2 ust. 1;
- planem operacji;
- środkami wykonawczymi.

2. Nowa Zelandia informuje w odpowiednim czasie szefa misji prowadzonej przez UE cywilnej operacji zarządzania kryzysowego („szefa misji”) i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa („WP”) o wszelkich zmianach dotyczących wkładu wniesionego do prowadzonej przez UE cywilnej operacji zarządzania kryzysowego.

3. Personel oddelegowany do prowadzonej przez UE cywilnej operacji zarządzania kryzysowego musi przejść badania lekarskie i szczepienia, które mogą być uznane za konieczne przez właściwe władze Nowej Zelandii, oraz uzyskać zaświadczenie lekarskie stwierdzające zdolność do pełnienia obowiązków wystawione przez właściwe władze Nowej Zelandii. Personel oddelegowany do prowadzonej przez UE cywilnej operacji zarządzania kryzysowego przedstawia kopię takiego zaświadczenia.

Artykuł 6

Struktura dowodzenia

1. Personel oddelegowany przez Nową Zelandię wykonuje swoje obowiązki i postępuje, mając na uwadze wyłącznie interesy prowadzonej przez UE cywilnej operacji zarządzania kryzysowego.

2. Cały personel podlega w pełni swoim władzom krajowym.

3. Władze krajowe przekazują Unii Europejskiej kontrolę operacyjną.

4. Szef misji przejmuje odpowiedzialność za prowadzoną przez UE cywilną operację zarządzania kryzysowego oraz sprawuje nad nią dowództwo i kontrolę w teatrze działań.

5. Szef misji dowodzi prowadzoną przez UE cywilną operacją zarządzania kryzysowego i odpowiada za bieżące zarządzanie operacją.

⁽¹⁾ Dz.U. L 141 z 27.5.2011, s. 17.

6. Zgodnie z aktami prawnymi, o których mowa w art. 2 ust. 1, Nowa Zelandia ma takie same prawa i obowiązki w kwestii bieżącego zarządzania operacją, jak państwa członkowskie Unii Europejskiej uczestniczące w operacji.

7. Szef misji prowadzonej przez UE cywilnej operacji zarządzania kryzysowego jest odpowiedzialny za kontrolę dyscyplinarną personelu prowadzonej przez UE cywilnej operacji zarządzania kryzysowego. W razie konieczności odpowiednie władze krajowe wszczynają postępowanie dyscyplinarne.

8. W celu reprezentowania swojego krajowego kontyngentu w ramach operacji Nowa Zelandia wyznacza Punkt Kontaktowy Kontyngentu Krajowego. Punkt Kontaktowy Kontyngentu Krajowego podlega w sprawach krajowych szefowi misji prowadzonej przez UE cywilnej operacji zarządzania kryzysowego i jest odpowiedzialny za bieżącą dyscyplinę kontyngentu.

9. Decyzja w sprawie zakończenia operacji jest podejmowana przez Unię Europejską po konsultacji z Nową Zelandią, o ile w dniu zakończenia prowadzonej przez UE cywilnej operacji zarządzania kryzysowego Nowa Zelandia nadal wnosi do niej swój wkład.

Artykuł 7

Aspekty finansowe

1. Nowa Zelandia ponosi wszelkie koszty związane ze swym udziałem w operacji, z wyjątkiem kosztów bieżących, zgodnie z budżetem operacyjnym danej operacji. Powyższe stwierdzenie nie narusza art. 8.

2. W przypadku śmierci, uszkodzeń ciała, straty lub szkód wyrządzonych osobom fizycznym lub prawnym z państwa/państw, w którym/których prowadzona jest operacja, kwestie ewentualnej odpowiedzialności Nowej Zelandii i wypłacenia przez nią odszkodowania są zgodne z warunkami przewidzianymi w mającej zastosowanie umowie w sprawie statusu misji, o której mowa w art. 3 ust. 1 lub wszelkimi mającymi zastosowanie uzgodnieniami alternatywnymi.

Artykuł 8

Wkład do budżetu operacyjnego

1. Nowa Zelandia wnosi wkład w finansowanie budżetu prowadzonej przez UE cywilnej operacji zarządzania kryzysowego.

2. Wkład finansowy Nowej Zelandii do budżetu operacyjnego jest obliczany na podstawie tej z poniższych metod, której wynikiem będzie niższa kwota:

- część kwoty odniesienia, która jest proporcjonalna do stosunku dochodu narodowego brutto (DNB) Nowej Zelandii do sumy DNB wszystkich państw wnoszących wkład do budżetu operacyjnego tej operacji; lub
- część kwoty odniesienia dla budżetu operacyjnego, która jest proporcjonalna do stosunku liczby członków personelu z Nowej Zelandii uczestniczących w operacji do całkowitej liczby członków personelu wszystkich państw uczestniczących w operacji.

3. Niezależnie od ust. 1 i 2 Nowa Zelandia nie wnosi żadnych wkładów w celu finansowania diet dziennych wypłacanych personelowi państw członkowskich Unii Europejskiej.

4. Niezależnie od ust. 1 Unia Europejska zasadniczo zwalnia Nową Zelandię z wkładów finansowych do prowadzonych przez UE poszczególnych cywilnych operacji zarządzania kryzysowego, gdy:

- Unia Europejska stwierdzi, że Nowa Zelandia wnosi znaczny wkład, który ma istotne znaczenie dla danej operacji; lub
- DNB na mieszkańca w Nowej Zelandii nie przekracza wysokości tego wskaźnika w dowolnym z państw członkowskich Unii Europejskiej.

5. Szef misji prowadzonej przez UE cywilnej operacji zarządzania kryzysowego i stosowne służby administracyjne Nowej Zelandii podpisują porozumienie w sprawie wpłaty wkładu Nowej Zelandii do budżetu operacyjnego prowadzonej przez UE cywilnej operacji zarządzania kryzysowego. Porozumienie to zawiera między innymi postanowienia dotyczące:

- wysokości kwoty;
- uzgodnień w sprawie wnoszenia wkładu finansowego; oraz
- procedury kontroli.

SEKCJA III

POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE UDZIAŁU W WOJSKOWYCH OPERACJACH ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO

Artykuł 9

Udział w prowadzonej przez UE wojskowej operacji zarządzania kryzysowego

1. Nowa Zelandia dokłada wszelkich starań, by jej siły i personel uczestniczący w prowadzonej przez UE wojskowej operacji zarządzania kryzysowego wykonywały swoją misję zgodnie z:

- decyzją Rady i późniejszymi zmianami, o których mowa w art. 2 ust. 1;
- planem operacji; oraz
- środkami wykonawczymi.

2. Nowa Zelandia informuje w odpowiednim czasie dowódcę operacji UE o wszelkich zmianach dotyczących jej udziału w operacji.

Artykuł 10

Struktura dowodzenia

1. Wszystkie siły i personel uczestniczący w prowadzonej przez UE wojskowej operacji zarządzania kryzysowego podlegają w pełni swoim władzom krajowym.

2. Personel oddelegowany przez Nową Zelandię wykonuje swoje obowiązki i postępuje, mając na uwadze wyłącznie interesy prowadzonej przez UE wojskowej operacji zarządzania kryzysowego.

3. Władze krajowe przekazują operacyjne i taktyczne dowodzenie lub kontrolę nad swoimi siłami i personelem dowódcy operacji UE, który jest uprawniony do delegowania swoich uprawnień.

4. Nowa Zelandia ma takie same prawa i obowiązki w kwestii bieżącego zarządzania operacją jak uczestniczące państwa członkowskie Unii Europejskiej.

5. Dowódca operacji UE może w każdej chwili, po przeprowadzeniu konsultacji z Nową Zelandią, wnioskować o wycofanie wkładu Nowej Zelandii.

6. W celu reprezentowania swojego krajowego kontyngentu w prowadzonej przez UE wojskowej operacji zarządzania kryzysowego Nowa Zelandia mianuje Starszego Przedstawiciela Wojskowego. Starszy Przedstawiciel Wojskowy konsultuje się z dowódcą sił UE we wszystkich sprawach mających wpływ na operację oraz jest odpowiedzialny za bieżącą dyscyplinę kontyngentu Nowej Zelandii.

Artykuł 11

Aspekty finansowe

1. Nie naruszając art. 12 niniejszej umowy, Nowa Zelandia ponosi wszelkie koszty związane ze swym udziałem w operacji, chyba że koszty te podlegają wspólnemu finansowaniu, zgodnie z aktami prawnymi, o których mowa w art. 2 ust. 1 niniejszej umowy, oraz decyzją Rady 2008/975/WPZiB⁽¹⁾ ustanawiającą mechanizm zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji Unii Europejskiej mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne.

2. W przypadku śmierci, uszkodzeń ciała, straty lub szkód wyrządzonych osobom fizycznym lub prawnym z państwa/państw, w którym/których prowadzona jest operacja, kwestie ewentualnej odpowiedzialności Nowej Zelandii i wypłacenia przez nią odszkodowania są zgodne z warunkami przewidzianymi w mającej zastosowanie umowie w sprawie statusu sił, o której mowa w art. 3 ust. 1 lub wszelkimi mającymi zastosowanie uzgodnieniami alternatywnymi.

Artykuł 12

Wkład w koszty wspólne

1. Nowa Zelandia wnosi wkład w finansowanie kosztów wspólnych prowadzonej przez UE cywilnej operacji zarządzania kryzysowego.

2. Wkład finansowy Nowej Zelandii do wspólnych kosztów jest obliczany na podstawie tej z poniższych metod, której wynikiem będzie niższa kwota:

- część wspólnych kosztów, która jest proporcjonalna do stosunku dochodu narodowego brutto (DNB) Nowej Zelandii do sumy DNB wszystkich państw wnoszących wkład do wspólnych kosztów tej operacji; lub
- część wspólnych kosztów, która jest proporcjonalna do stosunku liczby członków personelu z Nowej Zelandii uczestniczącego w operacji do całkowitej liczby członków personelu wszystkich państw uczestniczących w operacji.

W przypadku posłużenia się wzorem opisanym w akapicie pierwszym lit. b) Nowa Zelandia wysła personel jedynie do dowództwa operacji lub sił, bierze się pod uwagę stosunek liczby jej personelu do całkowitej liczby personelu stosownego dowództwa. W innych przypadkach jest to stosunek liczby całego personelu udostępnionego przez Nową Zelandię do całkowitej liczby personelu danej operacji.

3. Niezależnie od powyższego ust. 1 Unia Europejska zasadniczo zwalnia Nową Zelandię z wkładów finansowych do

kosztów wspólnych prowadzonej przez UE danej wojskowej operacji zarządzania kryzysowego, gdy:

- Unia Europejska stwierdzi, że Nowa Zelandia wnosi znaczny wkład do majątku lub zdolności, które mają istotne znaczenie dla danej operacji; lub
- DNB na mieszkańca w Nowej Zelandii nie przekracza wysokości tego wskaźnika w dowolnym z państw członkowskich Unii Europejskiej.

4. Między administratorem przewidzianym w decyzji 2008/975/WPZiB ustanawiającej mechanizm zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji Unii Europejskiej mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne a właściwymi organami administracyjnymi Nowej Zelandii zawierane jest porozumienie. Porozumienie to zawiera między innymi postanowienia dotyczące:

- wysokości kwoty;
- uzgodnień w sprawie wnoszenia wkładu finansowego; oraz
- procedury kontroli.

SEKCJA IV

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 13

Ustalenia wykonawcze do umowy

Nie naruszając przepisów art. 12 ust. 4 i art. 8 ust. 5, wszelkie niezbędne uzgodnienia techniczne i administracyjne służące wykonaniu niniejszej umowy zawierane są między Wysokim Przedstawicielem Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa a właściwymi władzami Nowej Zelandii.

Artykuł 14

Niewypełnienie obowiązków

Jeżeli jedna ze Stron nie wypełni swoich obowiązków przewidzianych w niniejszej umowie, druga Strona ma prawo do wypowiedzenia niniejszej umowy z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia.

Artykuł 15

Rozstrzygnięcie sporów

Spory dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszej umowy rozstrzygane są na drodze dyplomatycznej między Stronami.

Artykuł 16

Wejście w życie

1. Niniejsza umowa wchodzi w życie pierwszego dnia pierwszego miesiąca następującego po wzajemnym powiadomieniu przez Strony o zakończeniu wewnętrznych procedur niezbędnych do tego celu.

2. Niniejsza umowa podlega przeglądowi na prośbę jednej ze Stron.

3. Zmiany do niniejszej umowy mogą być wprowadzane na podstawie pisemnej zgody Stron.

⁽¹⁾ Dz.U. L 345 z 23.12.2008, s. 96.

4. Niniejsza umowa może zostać wypowiedziana przez każdą ze Stron w formie pisemnego powiadomienia o wypowiedzeniu przekazanego drugiej Stronie. Wypowiedzenie takie staje się skuteczne po upływie sześciu miesięcy od dnia otrzymania powiadomienia przez drugą Stronę.

Sporządzono w Brukseli dnia osiemnastego kwietnia roku dwa tysiące dwunastego.

W imieniu Unii Europejskiej

W imieniu Nowej Zelandii

DEKLARACJA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH UE

Państwa członkowskie UE stosujące decyzję Rady UE w sprawie prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego, w której bierze udział Nowa Zelandia, dołożą starań – w stopniu, w jakim zezwalają na to ich krajowe systemy prawne – by w zakresie, w jakim jest to możliwe, odstąpić od roszczeń w stosunku do Nowej Zelandii powstałych na skutek uszkodzeń ciała lub śmierci członka ich personelu, uszkodzenia lub straty jakichkolwiek własnych składników majątku używanych w prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego, jeżeli takie uszkodzenia ciała, śmierć, szkoda lub strata:

- zostały spowodowane przez personel z Nowej Zelandii podczas wykonywania jego obowiązków w związku z prowadzoną przez UE operacją zarządzania kryzysowego, z wyjątkiem przypadku rażącego zaniedbania lub umyślnego naruszenia przepisów, lub
- wynikły z użycia jakichkolwiek składników majątku posiadanych przez Nową Zelandię, pod warunkiem że zostały one użyte w związku z operacją oraz z wyjątkiem przypadku rażącego niedbalstwa lub umyślnego naruszenia przepisów przez personel prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego pochodzącego z Nowej Zelandii, używający tych składników.

DEKLARACJA NOWEJ ZELANDII

Nowa Zelandia, stosując decyzję Rady UE w sprawie prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego dołoży starań – w stopniu, w jakim zezwala na to jej krajowy system prawny – by w zakresie, w jakim jest to możliwe, odstąpić od roszczeń w stosunku do któregośkolwiek z państw członkowskich UE uczestniczących w prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego powstałych na skutek odniesionych uszkodzeń ciała lub śmierci członka personelu, uszkodzenia lub straty jakichkolwiek składników majątku używanych w prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego, jeżeli takie uszkodzenia ciała, śmierć, szkoda lub strata:

- a) zostały spowodowane przez personel prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego podczas wykonywania jego obowiązków związanych z operacją, z wyjątkiem przypadku rażącego niedbalstwa lub umyślnego naruszenia przepisów; lub
 - b) wynikły z użycia jakichkolwiek składników majątku posiadanych przez państwa uczestniczące w prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego, pod warunkiem że zostały one użyte w związku z operacją oraz z wyjątkiem przypadku rażącego zaniedbania lub umyślnego naruszenia przepisów przez personel prowadzonej przez UE operacji zarządzania kryzysowego, używający tych składników.
-